

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 4. Prophetæ Jonæ, in quo describitur, quomodo JOnas indemnitate Ninivitarum ægrè ferens, umbraculum sibi fecerit, & typô arrefactæ hederæ sit à Deo redargutus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

vitia rediēre, teste Corneliō à Lapide ab Arbace victi, & ad Medos translati fuēre. Pharaō post multiplices plagas antiquam repetens crudelitatem, in voracibus undis & in infernalibus flammis tandem sepultus est. Canonicus quidam, ut memorat S. Bonav. in vita S. Francisci, à gravi infirmitate signō S. Crucis curatus, & admonitus, ut relapsus vitaret, priorem paulō post reversus ad luxuriam, perpetrata in domo alterius Canonici, totā domō corruente solus periit, aliis, qui ibidem fuerant præsentes, penitus illæsis. Ejusmodi suppliciis territus Christiane Lector pœnitentiam age stabilem, cum actibus malis etiam exuendo habitum. Quod ut assequaris facilius, si deliquisti illicitis aspectibus, dic cum Jobo non verbis tantum sed & factis; pepigi fœdus cum oculis meis, ut de Virgine quidem nec cogitem ultra. Si peccaveris linguâ, cum eodem dicito: *manum meam ponam super os &c.* 39. cap. ut videlicet nec verbum ullum blasphemias, turpiloquium, detractionem, aut quidquam tale resonans mihi excidat. Si peccaveris manu, tunc cultrō mortificationis absconde hoc membrum, id exigente Christō, Matth. 18.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 4. Propheta Jona, in quo describitur, quomodo Jona indemitatem Ninivitarum agrè ferens, umbraculum sibi fecerit, & typhō arresacta hedera sit à Deo redargutus.

N. 415. Considera: **P**Lurimos peccatores imitari Jonam, umbraculum sibi facientem, quō ab immoderato solis æstu tegetur. Hi enim, ut calorem solis Justitiæ divinæ, salubri terrore eorum corda affligentem abigant, umbracula quærunt varia, frequentandō lauta convivia, miscendō chartas & aleas, incumbendō venationi, spectandō lusus theatrales, ducendō hilares choreas. Verum sicut Jonæ, sic & his teste S. Scripturâ v. 5. citati cap. *paravit Dominus vermem, qui percussit hedera, & exaruit.* Vermis iste mala conscientia est, qui eorum corda tam grandī dolore cruciat, ut omnem voluptatum dulcedinem summā permutet amaritudine. Eant ergō illi longinquis itineribus, quoquō libet, vermem tamen sui tortorem secum trahent, & eant licet cursoriis equis, non erit conscientia vermi difficile, eos assequi; tametsi vermis cæteroquin animal sit, quod nonnisi rependō
gra-

graditur. Eant ad chartas, ad ludos, ad choreas, ad convivium, ad theatra, comitem habebunt hunc vermem, coacti cum Propheta regio exclamare Psal. 50. *Peccatum meum contra me est semper.* Hinc non erit sapor in cibo & potu, non suavitas in concentu musico, non solamen in amicorum colloquio, non recreatio in lusu. *Quis unquam*, ait Innocentius lib. 1. de contemptu mundi: *diem duxit totum in sua delectatione jucundum? quem non in aliqua parte reatus conscientie turbavit?* Pellunus iste vermis in die serena obscurus est, in nocte terribilis, inter hystriones excitat tragedias, & omnes jocos intercipit tristitia. Nierembergius de art. vol. 1. 2. c. 36. memorat: Pelusios parricidium vindicatos, cum diu pro flagitii enormitate nullum torturae genus par invenissent; tandem suo ingenio savius quiddam excogitasse: piae scilicet matris naturae ferulam conscientiam, sancientes: ut parricida tri-duo cogere spectare occisi cadaver, ut sic continuo sceleris hortatu puniretur reus omnium, quotquot excogitari possint, suppliciorum maximò. Quò facti genere videbantur insinuasse Pelusii: conscientiae rodentis torturam, caeteris omnibus crudelitate sua superiorem esse. Paradisum quis nescit, fuisse sedem voluptatis, nec in eo vel accusatorem, vel Judicem, vel aliqua vindictivae Justitiae instrumenta habuisse locum? ad duas tamen voces illas, etiam ore blandò prolatas: *Adam ubi es?* quasi fulmine ictus tremit Protoparens noster, fugit, abscondit se, & causam quaesitus reponit: *quia nudus eram.* Mentiris, à mendaci serpente deceptus Adam: non quia nudus incedis, sed quia peccator, à verme conscientiae stimulatus incedis, idèò trepidas, idèò fugis, & extremas quaeris latebras. At quas quaeris, non reperies; non enim est asylo locus, ubi carnifex tergo inhaeret, quod tuus ò Adam! natu major filius Cain, & plures alii peccatores, posteritui profitebuntur. Frustra ille civitatem aedificabit, fortissimò circumdatam vallò, quod metum excluderet: erit hostis pessimus intra mœnia, in ipsis animi penetralibus habitaturus, adeoque intestinò tumultu bellòque turbabuntur intus omnia. Fiet inde, ut quemcumque sit habiturus obvium, credat sui interfectorem futurum. *Omnis, qui invenerit me, occidet me Genes. 4.* S. Augustinus merito lamentum illud ridet, quò Justi nonnunquam audiuntur conqueri Davidicis verbis: *Quare via impiorum prosperatur? bene est omnibus, qui pravariantur? ridet inquam hoc lamentum Augustinus, & causam rrisus exponens ait Serm. 28. de vit. Apoll. Cum illo, nempe impio, poena sua est. Si haberet in cubicu-*

lo suo tortorem carnis impunitus esset. Habet in secreto cordis sui tortorem conscientia sua, & impunitus vocatur? hoc est, quod Deus per Prophetam suum Jeremiam cap. 14. intonat in peccatores, dicens: effundam super eos malum suum. q. d. non ego manum ponam ad flagella, quibus castigem eos: sufficiet, eos propriis culpâs, omnî flagellô meo acerbioribus, puniri. Hinc S. Ambros. peccatum viperæ partui comparat, quæ propriæ Matris pectus discerpens atque dilacerans eidem crudelissimam infert mortem. Juvenem ajunt Ferariæ vixisse, firmæ ut apparebat valetudinis: verum spem vitæ longioris ei mox inopinâ morte fuisse intercisam. Adductos quamprimùm, ad dicendam de hoc mortis genere sententiam Medicos, nil decidisse prius, quam emortui adolescentis dissectum cadaver inspexissent, in quo cum pulmones, jecur, splenem, ac cætera membra reperissent integra, nullaque tabe afflata, ne dum corrupta, in solo corde tandem invenisse vermem, illud scædè dilaniantem: erutum inde variisque liquoribus, quibus suffocaretur, immersum, innatasse omnibus, donec in succum, è cepis aliisque expressum coniectus, & natate, & vivere desierit. Poterant utique Medici, nî experimenti capiendi causâ id egissent, unâ statim contritione extinguere hunc hostem. Hoc ipsum poteris & tu Christiane Lector! si sentias vermem rodentis conscientia; unicâ pectoris contritione opus erit confessioni conjuncta, sicque ab immani ejus laniena aternùm securus vives.

FASCICULUS LXVII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. 1. Machabæorum, in quibus describuntur Alexandri Victoria & mors. Antiochi illustris Victoria. Despoliatio Templi Jerosolymitani. Mathathia luctus, sortitudo.

N. 416. Considera:

Qualis tandem finis Regum Potentiam & grandes eorum Triumphos Victoriasque coronet. Alexander interfectis tot Regibus, subactis tot Populis, expugna-